

Udavum Karangal

(Helpende Handen)

Goede doelen project in India

Nieuwsbrief

Namasté

OKT. 2016

NR.7

In herinnering aan Mevr. v. Dee En wat zij zaaide...

In ons vorige Nieuws Bericht hebben wij aandacht besteed aan Juliane van Dee die, met haar partner Nic, de stichting Helpende Handen in Nederland heeft opgericht. Niet lang na deze bijzondere ontmoeting hebben wij afscheid van Juliane genomen. Juliane werd 93 jaar. Ze overleed op 15 september jl. De bijgaande foto werd langeleden genomen. Ze staan hier op de trappen van het 'Berend House'. Juliane en Nic hebben dit huis voor (wees-)meisjes geschonken ter nagedachtenis aan hun overleden zoon Berend.

Zo zingen (jonge) oud-ambassadeurs op bezoek

In de grote vakantie bezocht Milou, oud ambassadeur van het Dendron College in Horst (Lb.), voor de tweede keer Helpende Handen in India. Het was een bijzonder weerzien. Een impressie:

'Afgelopen zomer heb ik samen met mijn vader India bezocht. Een bezoek aan Udavum Karangal mocht hierbij natuurlijk niet ontbreken. We hebben een paar dagen in Udavum Karangal doorgebracht en wat ons op viel was de gastvrijheid en de fijne sfeer in het project.

Bij binnenkomst viel er een rust over me heen en iedereen is constant aan het lachen, het lijkt wel alsof je helemaal niet meer in India bent.

We hebben zoveel gezien van Udavum Karangal en het project is nog steeds aan het uitbreiden, zo zijn er net nieuwe klaslokalen gebouwd en is er nu een ziekenhuis in de maak. Het was een geweldige ervaring om weer terug te zijn in India en om Pappa en iedereen binnen Udavum Karangal weer te zien!'

Recent bezocht ook oud ambassadeur Max, nu met zijn zus Anniëk, Helpende Handen in India. Inmiddels voor de 3^e keer.

Een korte impressie:

'Na bezoeken in 2008 en 2013 aan het prachtige India, vertrokken we afgelopen zomer voor 2 maanden naar India. 7 weken daarvan reisden we door heel het land en genoten van de cultuur, het prachtige landschap en de gezellige Indiase bevolking. Die andere 10 dagen verbleven we binnen de muren van Udavum Karangal en mochten we deel uitmaken van een geweldige, mooie en grote familie. Nieuw voor ons was het bezoeken van de locatie in Coimbatore. Mooi was de vernieuwde bouwstijl, maar ook het zien van het Parivartan project was zeer aansprekend. Daarnaast was het ontmoeten van Ratan ook erg speciaal.

In Chennai zagen we Pappa weer en natuurlijk enkele bekenden van een paar jaar terug. We bezochten daar weer alle locaties. Ook gaven we gastlessen op school over het verschil in onderwijs tussen Nederland en India. Die interactie met de studenten van de Ramakrishna Vidya Niketan school was fantastisch. We leerden zelfs onze eerste woordjes Tamil. Daarnaast hadden we ook het geluk dat we de Onafhankelijkheidsviering op school mochten bijwonen. Geweldige rituelen kwamen voorbij en de meest mooie Indiase dansen werden uitgevoerd door de leerlingen.

Naast Coimbatore en Chennai brachten we ook een klein bezoekje aan Tiruvannamalai. Daar werd maar weer eens bevestigd hoe groot en verspreid Udavum Karangal aan het worden is. Overal waar we kwamen werden we hartelijk ontvangen. We hielpen dan mee met het koken of het serveren van eten, maar het mooiste was om alle mensen een lach op hun gezicht te bezorgen. Dat kon al door samen een dansje te doen, mee te doen met een bordspel, samen met een bal te spelen, of je creëerde al een lach door simpelweg de mensen aandacht en liefde te geven. Kortom, het was weer fantastisch om 10 dagen aan de andere kant van de wereld je zo thuis te voelen. We hebben genoten van iedere minuut die we daar waren. Namasté'.

Udavum Karangal

(Helpende Handen)

Goede doelen project in India

Nieuwsbrief

Namasté

OKT. 2016

NR. 7

Even voorstellen... Sundaresan Deel 3

Sundaresan is een maatschappelijk werker die sinds 2008 actief bij UK betrokken is. In deze en enkele eerdere nieuwsberichten zijn zijn bijzondere verhaal.

'Pappa vroeg me waarom ik mij wilde inzetten voor kinderen. Ik vertelde hem over mijn vader en over mijn verlangen om voor mensen in nood te werken. Hij verzocht mij om elke zondag naar UK te komen. Van 2009 tot 2010 bezocht ik elke zondag UK en werkte samen met kinderen en psychiatrische patiënten.

Tijdens mijn 2e bezoek ontmoette ik Seethalakshmi. Ze kwam uit Srikakula, een stad in het noorden van de oostelijke deelstaat Andhra Pradesh. In een van de gesprekken gaf zij mij haar adres.

Met de hulp van mijn vrienden in haar geboortedistrict Srikakulam (zie foto) heb ik contact opgenomen met haar familie en informeerde hen dat hun dochter nog leefde. Zij dachten dat ze dood was. Ze konden niet geloven dat zij nog leefde. Zij reisden direct naar Chennai. Het was een zeer emotioneel weerzien. Haar vader, een man van ongeveer 80 jaar, raakte uit dankbaarheid mijn voeten aan.

Ik kan mij deze emotionele gebeurtenis nog zeer goed herinneren. Ook ik brak tijdens deze gebeurtenis. Ik was helemaal in de war. Door 'gewoon' iets menselijks te doen had ik een groot verschil gemaakt in het leven van deze mensen. Deze gebeurtenis was een keerpunt in mijn leven. Ik ging steeds vaker naar Udavum Karangal.

Ik had met veel psychiatrische patiënten van doen. Ik sprak verschillende talen en dialecten, zoals: Kannada, Hindi, Telegu en Tamil.

In mijn eerste jaar als vrijwilliger heb ik voor meer dan 40 mannen en vrouwen, afkomstig uit de noordelijke deelstaten Rajasthan en Bihar, de families weten te bereiken. Ik zorgde dat de betreffende families naar Chennai kwamen en hun familielid mee namen.'

Bedden voor het Helpende Handen ziekenhuis in India

Momenteel wordt in Tiruverkadu, nabij Chennai, het 50 bedden tellend HH-ziekenhuis gebouwd. Dit ziekenhuis is bestemd voor de meest arme mensen in de omgeving. Zij kunnen meestal geen gebruik maken van de basisgezondheidszorg. Zij wonen òf te ver weg òf ze kunnen de kosten niet betalen.

In overleg met Wilde Ganzen hebben wij voor de inrichting van het ziekenhuis contact gezocht met Stichting Medic in Apeldoorn. Medic is een vrijwilligers organisatie, die medische apparatuur en goederen verzamelt, repareert en distribueert ten behoeve van gezondheidsprojecten in economisch achtergebleven gebieden. Inmiddels hebben wij een lijst met de gewenste apparatuur ingeleverd. Recentelijk konden wij 19 mooie degelijke hoog-laag ziekenhuisbedden, 19 matrassen en 19 nachtkastjes ophalen in Apeldoorn. Het sympathieke transport bedrijf van Patrick Bom uit Venray heeft voor ons kosteloos dit transport geregeld. Wij hopen dat wij voor het eind van het jaar in totaal 60 bedden en verschillende medische apparaten tot onze beschikking hebben. Wij kunnen e.a. gratis bij PMA in Venray stallen. Wij hopen dat er straks veel arme mensen gebruik van kunnen maken.

Copy voor 11 dec.

AGENDA

December Nieuwsbrief nr. 8